

KARTA

ÖVER

PERSHYTTE NEDRE GRUVFÄLT

Karta

över

Pershytte Nedre Gruvfält

beläget

inom

Nora socken, Örebro län.

Upprättad på grund av äldre Karta och egna mätningar, avslutade år 1944

av

L. Torell

Legitimerad gruvmätare.

Skala 1:800.

Kompletteringsmätning till denna karta

För tiden		Verkställd av	Inlagd på denna karta	
från	till		under kontroll av	den
och med	och med			
	19 ²¹ / ₁₀ 47	Olav Carlsson	O. Hæudegren	19 ²³ / ₃ 48
19 ²¹ / ₁₀ 47	19 ²³ / ₃ 49	Olav Carlsson	O. Hæudegren	19 ²³ / ₃ 49
19 ²³ / ₃ 49	19 ²⁵ / ₉ 53	Diek Breitholte	Edward Mueller	19 ²⁵ / ₉ 53
19 ²⁵ / ₉ 53	19 ²⁶ / ₆ 55	C.V. Fallsdalen	And. Brandt	19 ²⁶ / ₆ 57
19 ²⁶ / ₆ 55	19 ²⁷ / ₁₁ 67	J. Hugo Anderssen	And. Brandt	19 ²⁷ / ₁₁ 72
Gruvdriften har upphört. Gruvan är vattenfylld. Dnr K 3/72				

Innehållsförteckning

Register över på kartan före-
kommande gruvor och arbetsrum.

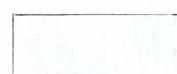
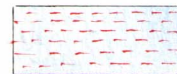
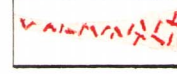
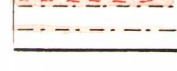
Anteckningar om kartans komplettering

Diverse beteckningar

	Bled		1/8 Fall - el. Grottagr.	a
			Hopafallsgr.	b
Register över gruvor och gruvmun	A		Sundtagr.	c
Anmärkingar öfver kartans komplettering	"		Norra Jögr.	d
Diverse beteckningar	"		Stora	e
Geologiska beteckningar	"		Södra	f
			Norra Storg.	g
			Bogr. skaktet	h
			Rygn	i
			Västra Storg.	j
			Gamla Storg.	k
			Hertiggr.	l
Ptopografiskt dagblad	A,		Baltgr.	m
			Södra Storg.	n
			Mintgr.	o
			Falltagr.	p
			Simonsbergsggr.	r
			Lohgr.	s
			Stafgr.	t
			Bergmästaregr.	u
			Konung Jehangr.	v
			Hensgr.	x
Geologiskt dagblad	B,			
Horizontalaströmning på cirka 40 meters nivå	B ₂			
" " " 110 "	B _{2a}			
" " " 9 "	B _{3a}			
" " " 120 "	B ₄			
" " " 136 "	B ₅			
" " " 144 "	B ₆			
" " " 203 "	B _{7a}			
" " " 1 "	B ₇			
" " " 280 "	B _{7a}			
	B ₈			

Beteckningarna äro i överensstämmelse med H.K.H:s normal-
karta för gruvarn av 9 sept. 1927

Geologiska beteckningar

Jämmalm	Swartmalin Bloodsten 	(New Blue) (New Blue med hemlin)
Leptit		(Chrome Yellow)
Pegmatit		(Crimson Lake)
Diabas		(Violet Carmine)
Granit		(Crimson Lake)
Skåler	 	(Light Red)

Beskrifning till kartan

öfver

Pershytte Nedre Gruffält,

Nora socken, Örebro län.

Pershytte Nedre Fält utgör numera ett enda utmål, sedan genom Kongl. Maj:ts och Rikets Öfverste Collegii utslag den 23 December 1859 de 7 utmålen för Lång-, Komst-, Södra Stor-, Höpafalls-, Stor-, Förenings- och Joachimsbergs-grufvorna sammanlades till ett gemensamt.

Bland de forna småstensten bildades Långgrufvans genom sammantagning år 1830 af de båda Falla- och Långgrufve-utmålen. Dessa båda, Sverensson Konst-, Södra Stor-, Höpafalls- och Storgurufve-utmålen, blifvo närmare bestämda till höge och gränser genom en år 1828 hwa dåvarande Pershyttefältet öfvergången utmåls-reglering.

Förenings- och Joachimsbergs-grufvornas utmål daterade sig från år 1829.

En nu gällande gränserna för det stora utmålet till Pershytte Nedre Gruffält ligger utanför kartans område.

Beträffande de särskilda grufvornas historia har ur äldre handlingar följande inhämtats:

Konstgrufvan. När denna grufva först upptogs, har ej kunnat utiöas. I slutet af 1700-talet omnämnes arbete i densamma. År 1807 vid en stannas begynte Konstgrufvelaget att under sommaren få påbåga pumpar å Storgurufvekonsten, och i en relation från samma tid säges Konstgrufvan vara 7 fannar djup. Trolden har grufvan livlat under början af 1800-talet ända till år 1828, då den omnämnes vara nyligen inmatad och anslåttan åfno gjordes om begagnande af konsten. Åren 1829—1835 omnämnes den i grufvornas uppgifter om knutbol och i brytningsrapporterna.

Åren 1841—1843 bearbetades den hvarje sommar med 8 å 9 "hjon" och uppgifves stannsmåra år vara 25¹/₂ fannar djup med "rätt klensa uskier till målningelst för det kommande." Åren 1841—1843 bedruides att den skulle livna, men bearbetades åter åren 1846—1852 med 8 å 9 "hjon". År 1851 besöts att med ort anunderstås trakten mot Fallgrufvan och i slutet af 1852 att grufvan pålifjande år skulle livna, "senadan rödfästa inlagt östra gaveln och malmen numera ike utgör mer än ¹/₄ af upplörningen." Något arbete har sedermera ej ägt rum i densamma.

Konstgrufvan är å 1913 ära karta inlagd efter en äldre karta, upptäffad af Rinnman 1847, men ej därefter kompletterad. Grufvan, som enligt öfvan brots till år 1832, är därefter samförlit åtskilligt djupare än karta angår.

Långgrufvan är en liten skärpning, inmatad och belagd med arbete 1827 samt då inmatad i 9 foter och därefter bearbetad till år 1830, då den uppgifves vara 7 fannar djup. Åter 1830, då Långgrufve- och Fallgrufve-utmålen samman-sloges, ontalas ej vidare något arbete i den öfva grufvan särskildt, mer än 1838, då Långgrufvan skulle "rengöras och försäkas med 4 hjon."

Fallgrufvan ontatas år 1747 under namn af Fallbergsgruvan vara inmatad af sexman And. Larsson m. fl. i en af gammalt tudeglagt grufva. År 1820 omnäm- nes åter att Fallgrufvan, beligen inom det 1812 tilldelade men förfallna utmålet för Stalp- eller Simonbergsgruvan, inmatades af en grufvöge And. Israelsson m. fl. Från Fallgrufvan uppgifves åfngen arbete från år 1820 till år 1844, störst 1841 med 16 "hjon". Femårsperioden 1823—1829 uppgifves arbetsresultatet vara 9—12, arbetstiden 6,313 dagsverken, fångsten af berg 18,094 skepp, hvaraf maln 3,670 skepp, knutångden 104, centner samt grufvans djup 14—15 fannar. År 1827 säges Fallgrufvans maln hafva betydligt tillaggt i godhet. 1813 uppgifves grufvans djup till 30¹/₂ fannar. 1815 beständes vid en grufvstanna, att hon skulle livna tillis vidare, och år 1816 beviljades hvilstad af bergmästaren. 1818 erhöi Fallgrufvan ny hvilstad och bearbetades därefter 1819, 1830 och 1851 med 9 och 1852 med 11 "hjon". År 1853 uppgifves, att "som malmen i denna grufva ålideses hörtigst och en granitgång nu beäcker hela arbetsrummet", så fattades det beslut, att bergmästaren skulle anmodas undersöka grufvan. År 1854 pågick ordning med 2 "hjon" mot 80 kr. per fann, men beslutades samma år att grufvan skulle öfver-gåvas och byggnader och materialer utlagas.

Åfven Fallgrufvan är inlagd efter Rinnmans karta af år 1817 och således an- tagligen djupare än karta angår.

Om **Bergmästargruvan**, som låg inom Fallgrufvans utmål, finnes ettstätt af uppgifter. Grufvans namn återfinnes tidigast i beskrifningen till 1828 års utmåls-karta. Vid sammanslagningen af Falla—Långgrufve utmål år 1830 uppgafes den bland de ådeliggande grufvor af mindre betydendet, som voro annu mindre drifna, än den till 7 fannar djup hvarna Långgrufvan. År 1835 beslutades arbete i såväl Bergmästargruvan som Fallgrufvan, men ytterligare uppgifter om Bergmästargru- fan ha ej kunnat erhållas.

Stalp- eller Simonbergsgruvan, åfven inom Fallgrufve utmål, omnäm- nes vid underrättelse 1812 sålunda: "Denna till 9 fannars djup från lufstocken åfskatta grufva synes iika med de nära intill på ömse sidor behöfliga och för flere eller flere år sedan arbetade, samt nu till förfällandet merendels ökande skärpningar vara inlagd å kedjeförmiga stockmalmer med strykning och snupning från vester till öster jänste något donligt mot söder, utan skötsel, egande endast orediga lossnar med gedberg mellan malmsänningarna. Malmen af god torstensart, födrar något soffning, är ej på djupet med 2¹/₂ fannars bredd fullt uttagen. Ett smalt och sköfvt takband nedtages, kunnande gruberget uppliggas bakom säker förmär på slantast i västra ändan."

Redan 1808 omnämnltes att Simonbergsgruvan pålifjande sommar skulle få begagna Storgurufvekonsten mot en lega af 15 Rör Rps.

Åter 1812 synes arbetet snart hafva upphöft, då utmålet 1829 säges vara förfäl- latet.

Södra Storgurufvan, Flintgrufvan och Konung Johangrufvan ligo samtliga inom det gamla utmålet för Södra Storgurufvan.

I en relation från år 1744 säges "varande inom denne Storgurufvelets 2ne umänes grufvor, den ena Hedningagrufvan, den andra Kung Jans grufva, hvaraf man tycker sig kunna sluta, att detta Pershytte målmalit är bland de äldsta i Nora bergslägg."

Åren 1787—1789 omnämnes målmalängst från Flintgrufvan. Vid underrättförrätt- ning 1812 omnämnes åfven Konung Johangrufvan såsom en gammal grufva. Från Södra Storgurufvan såldes 1812 å lass maln. Sedermera uppgifves målmal- längst från densamma eller arbete där åren 1817—1820. Redan år 1828 uppgif- fangst från Södra Storgurufvan," som förti beståt af 2ne ränder, står malmen nu hel- skäddt för nedgåv, men har genom sådanne sammandragning blifvit något sau- lare." Under femårsperioden 1823—1829 uppgifves arbetsresultatet till 6, arbetstiden till sammanlagt 5,352 dagsverken, fångsten af berg 19,279 skepp, hvaraf maln 5,157 skepp, knutångden till 10 centner samt grufvans djup 27—30 fannar. År 1830 pågås af Geschowens Zedersjöns utlåtande om "denne nu på 26 fannars djup utbrutte grufvans behandling med slutelig förfäran, att den kunde till 2 pumpstätt- ningars djup upphyllas med varp och dergenom fått utväg varda erdlen för det sköliga bergets åfdräst, som kommer ett upplördes utur den W. S. invid nära be- lagna sänkning, hvilken får namn af Pershytte Nya Sjögrufva, liksom å låttid nu- vrigt att sedermera till gamla Sör Grufvans östra palvol genom pullarbenen efterfölja och uttaga den der gränständer, dunn mindre betydliga maln."

Åfven detta arbete kan nedskatas uti gamla grufvan är hvad som framdeles tilläfvat- tyngs måkte nedrigas af den öfverliga och mycket sköliga samt sprekiga, emellan båda dessa grufvor åständer berghyften — — —

Den s. k. Nya Sjögrufvan, trolden samma som den gamla Flånggrufvan, arbe- tades sedan till 1839, då den densamma säges: "I anseende till total målmalrist å grufvans botten, ehuru nu brytningen förtigst till ca 13 fannars djup, och resul- tatet af flera påbörjningar ike heller på längre djup utvisat någon bättre frögtin- het, beståda nu närvarande förtresser tillaggt det skulle her geschowens fröktiga anmodas om grufvans skändsamma utstyning. — — — hvarer på grund af de uppl- ysningsn härigenom erhålles, varda beslut kunnat med större säkerhet fattas", samt att "nu begagn en synlig målningelst på en så små under hafven."

År 1841 beslotes att kerrigga Stor- och Södra Storgurufvorna, hvilket uppgifves af notarien Rinnman. Södra Storgurufvan är nu inlagd efter denna karta, som till- fördes 1847 och redan öfvan ontalas.

I Geschowensrelation af år 1843 säges om Södra Storgurufvan: "På botten (12- tr djup) nedatle hafven synes obetydligt mera vara att få. En liten målmalrand synes väl ännu stupa under år S. O., men då hwa förföring för det närvarande hvilat djup, äro ussigerna i sanning idear," och i relation af år 1845: "Södra Storgurufvan eller den nu bruna fört s. k. Kung Johans grufva har arbetats endast på pådfång af den under hafven grästade målmalinen, hvarvid gräberet fått stå- stölpas i den annas målmalosamma grufvan."

Vid stanna den 1846 beslöts att Södra Storgurufvan brytes med 8 "hjon" på den åfvarande målmalen i Kung Jans grufva "och sedermera om tiden tillföllt i Geschowensrelation af år 1843 säges om Södra Storgurufvan: "På botten (12- tr djup) nedatle hafven synes obetydligt mera vara att få. En liten målmalrand synes väl ännu stupa under år S. O., men då hwa förföring för det närvarande hvilat djup, äro ussigerna i sanning idear," och i relation af år 1845: "Södra Storgurufvan eller den nu bruna fört s. k. Kung Johans grufva har arbetats endast på pådfång af den under hafven grästade målmalinen, hvarvid gräberet fått stå- stölpas i den annas målmalosamma grufvan."

Vid stanna den 1846 beslöts att Södra Storgurufvan brytes med 8 "hjon" på den åfvarande målmalen i Kung Jans grufva "och sedermera om tiden tillföllt i Geschowensrelation af år 1843 säges om Södra Storgurufvan: "På botten (12- tr djup) nedatle hafven synes obetydligt mera vara att få. En liten målmalrand synes väl ännu stupa under år S. O., men då hwa förföring för det närvarande hvilat djup, äro ussigerna i sanning idear," och i relation af år 1845: "Södra Storgurufvan eller den nu bruna fört s. k. Kung Johans grufva har arbetats endast på pådfång af den under hafven grästade målmalinen, hvarvid gräberet fått stå- stölpas i den annas målmalosamma grufvan."

1847¹/₂ ontalas i stanningsprotokoll att Södra Storgurufvan, som nu blifvit rengj- ord på en botten af 19 ånars längd och 4—6 ånars bredd med en skärpning- rand af 1 alas bredd, brytes med 9 "hjon". Samma år på botten beslotes att upplåta med arbete och 1818 på våren upplåfdes åfven lufstallningen, hvarerit Södra Storgurufven ej vidare bearbetats.

Höpalafalls-utmålet små skärpningar ontalas ej vidare än i beskrifningen till 1828 års utmålskarta.

Hertig-, Stor-, Sjö- och Söndsgurufvorna hörde samtliga före 1859 till det gamla Storgurufve outålts utmål.

Hertiggrufvan ontalas redan år 1667 bland de öhrnåliga grufvor. Några uppgifter om, när arbete har skett, ha ej kunnat erhållas.

Balkgrufvan, åfven kallad Mellanbalksgruvan, omnämnes 1812, då beslut fatades att undersöka densamma, och år 1873, då i stanningsprotokoll säges, att en gammal grufva, beligen i sydväst om Gamla Storgurufvan och benämnd Balkgrufvan, hade nyigen blifvit öfmd från vatten. Dess djup ansågs vara 4 sättingar och som vägnarna voro i nägotunda god stånd borde brytning kunnat utan svårighet anstäl- las å grufvans botten." Grufvan har åfven blifvit inmatad en gång under sednare år. Enligt omuliga uppgifter från äldre arbetare skulle den ej heller då varit djupare än ca 4 sättingar samt stupat åt sydost. Måhålligtigast hade den, men malnen rik. Södra Hertiggrufvan låg vid samma tillfälle till stigt från ratten och hufvudsak grunda än Balkgrufvan samt utan måhålligtigare.

Gamla Storgurufvan är möjligen samma grufva som år 1667 under namnet Duggvorn omnämnes bland öhrnåliga grufvor i Pershytteberget. Säkra uppgifter om, när grufvan blifvit öfver uttagen från ödesmål, ha ej kunnat erhållas, men trolden skulle detta i början af 1800-talet. I en relation från 1809 säges om Pers- hytte Storgurufvaste: "Förutom den af Geschowen beskrifne gamla ödelagda men under arbete satte grufvan, beligen inom Storgurufve utmål, och hvilken Rinnman yngt samt god maln, är sällor om omål."

I arbetstabellet för åren 1823—1829 uppgifves Gamla Storgurufvan vara 48—50 fannar djup och att samt 15 å 16 man på 10,748 dagsverken under de ten åren tillämnas samms 22,860 skepp, berg, hvaraf 12,254 skepp, maln. Knutångden 183¹/₂ centner. Åren 1830—1843 synes åfven grufvan hafva blifvit bearbetad med samma snatt arbetare, 13 å 16.

1843 säges, att sedan den lisa lufven i daguppgifnen nedlagas, har brytning- en förtigst å 4 stor, väcker målmalbotten. 1846 beslöts att åfven försökning- en i sydvästra delen af Gamla Storgurufvan samt för förtigt att driva arbetet med minst 12 "hjon" mot 42 kr. per dag till fogdes och 24 till hjon. 1848—1850 bröts med 12—15 personer. Svartmalen från Gamla Storgurufvan skulle uppliggas i särskild löfning. 1851 antages 1 fogde, i smed och 12 "hjon", som användas en- ligt löfverlåtens och Geschowens anordningar till öppnande af nya måhålligtig- sedan ruffidnast afskuret från gamla grufven. 1852¹/₂ säges, att sedan under sistlidne nat den midt i Gfa Storgurufvan stående pelaren neddrast, kommer endast förfällandet att undersöka i vinter och beslut om arbetet att fattas vid blifvande värtstanna. 1854¹/₂: "I åsende å Gamla Storgurufvan, der arbetet förtigt i te- ket öfver gamla grufvan, hvarunder det erhållna bergat blifvit nedstjipat å botten och enligt fogdens uppskattning består af ungefär hälften maln, beslutades att sam- ma arbete skall fortsättas som förtills." 1855 arbetslätas 9 "hjon". Berg af stöpet och nedstjipna uppförades under 24 dagar, då ungefär 6 bogar maln erhöles. 1857¹/₂ säges: "Uppförningen af det nedstjipna bergat har förtigst — — —. Här- med bör arbetelaget, 1 fogde, 10 "hjon", sysselsättas under vintern och på våren flyt- tas till Nora Storgurufvan. — — — 1859¹/₂ uppgifves Gamla Storgurufvan hafva blifvit år 1858 i åsende till knutbyggnaden, men nu åter försäts, 1860 säges att Gamla Storgurufvan, som nu gde 79 fannars donligt djup, hade under året varit arbetad å bottenens östra del, där insjukning skett efter malmen, som beståt hufvudsakligen af svartsten, ehuruval åfven blodsten nu visat sig västär därom. 1861

¹/₂: "Gamla Storgurufvans botten hade blifvit utvägd till en längd af 70 fot, men den åfsatta pelaren hade ännu ike blifvit kringborsten."

1862¹/₂: "Gamla Storgurufva botten under året åfskatt 30 fot, men pelaren på vester sidan ej kringborsten, emellan malnen på den sidan tagt slut. Södra gaveln visade fortfarande maln och östra väggen, som närmast förde grant, hvarde med underlöfver." 1863¹/₂: "Gamla Storgurufvans djup nu ungefär 90 fannar eller donligt och dess botten gde 50 fots längd och 36 fots bredd, men ungefär hälften af denna botten kunde anses öfverdig." 1864¹/₂: "Gamla Storgurufvan hade blifvit botten endast under vintern utan att målningelst på botten förtigst sig." 1865¹/₂: "Gamla Storgurufvan hade livlat." Något arbete har sedermera ej ägt rum i densamma. Grufvan är nu inlagd å karta efter Rinnmans öfvan omtalade karta af år 1847. De under nu inpräpade delarne af grufvan kunnas å den äldre karta in- åsskade med byerta. Att döma af senaste uppgiften om grufvans djup, 90 fannar eller donligt, är den botten måhålligt längre än karta visar.

Nygrufvan är tydligen identisk med gamla "Kåtsberget". Åren 1696—1700 ontalas att "Kåtsberget, belaget till samman öfverlufne Nygruvings grufva, arbetas åfvenst af 2ne bergsmän." 1699 var Kåtsbergs grufva 8¹/₂ fannar djup, malmens längd 4 fannar och bredden 11¹/₂ fann. År 1700 hade Kåtsberget legat tide för det myelna vattnet, "hvilket de tillidliges ike måkte utdraga." År 1763 belimnes Kåtsberget åfno uppgift, men kallas då Storgurufva, hvarst måhålligt detta är uppgifves till 445 lass maln på 12 delar. 1764 säges: "Storgurufvan har förtidat år blifvit öfvergåen efter som malnen på 14 fannars djup ålideses utgått, men i dess ställe har en gammal skärpning några fannar sydväst dertid samna år blifvit upptagen, den men gifvit ett lika namn, och är nu 6 tr djup, 6 lång och 2 bred. Grufvelaget består af 16 delar, som i år varit 489 lass maln. Vattnet åfskattes genom konsten."

Att malnen i den äldre grufvan gick ut på 14 fannars djup öfverensstämde med att den stora pegmatiten i Nygrufvan åfskatt malnen på detta djup. Den i stället upptagna grufvan skulle åfskatt vara Västra Storgurufvan, liksom inga andra uppgifter kunnat erhållas, än att Lilla eller Västra Storgurufvan arbetats åren 1823—1855. Nygrufvan upptogs år 1852 under sitt nuvarande namn. I relation öfver 1882 säges: "Nygrufvan har på senare månaderna blifvit lufstoppad, och har i sålra delen af grufvan utvafvats en ganska väderfat blodstensmaln orefremad i taktet och södra väggen, hvilken maln utvafvats och lemnat 399 ton. Hela botten är 60 fot lång och 20 fot bred, utvafvats för förtigt af pegmatit, som sammat till för önsakal grufvans nedliggande." År 1880 uppgifves pegmatiten vara genomgående och 20 fot måltig.

Bodgrufvan ontalas först 1855, då det beslutades att några arbetare skulle angåfvas i den nya skärpningen bredvid Nora Storgurufvan. 1856 beslotes att Lilla Storgurufvan, som förtis varit bearbetad, här fortsättas med 4 "hjon", och år 1857 säges, att Lilla Stor- eller Bodgrufvan är foga bearbetad, men borde nu fortsättas i sålra delen af grufvan tillidliges grufvorna öfverlufne med 4 "hjon". Den här efterlyfdä svartmalen har gått ut och en mager blodsten kommit i stället. 1858¹/₂ uppgif- ves att Bodgrufvan arbetats, den nedre lila dets med 4 "hjon" och den öfre med Storgurufvellet, sedan vattenhvit för konsten intråffad. 1859¹/₂ säges att Öfva Bodgrufvan hade brutits under vintern och visade ingen förändring i fyndighet, men förtessat att under kommande året livna. Nedre Bodgrufvan hade åfskatt bruk- sig under vintern till vågen. Södra delen af botten hade lemnat väcker blodstens- maln, hvilken dock dragt sig in i östra gaveln, där en äldre igenfd grufva be- fann sig. År 1866 visades den egenliga måhålligtigeten uteller liggendst på södra sidan om riddigen, hvarid grufvbyggnadens ritning öode blifva något förtindat med utspunngiga plåncen, som var ut nedkomna på Sjögrufvan under liggande maln. 1868¹/₂ var grufvan nere på 245 fots djup och låg en ort drifven i trap- skalen med Gamla Sjögrufvan, och 1869 hade denna inkommit Sjögrufvan ca 30 fot öfver dess botten. Nora Storgurufvan fick därefter livla till år 1880, då den åter upptogs och bearbetades till år 1889. Malnprocenten de senaste åren den lufas uppgifves till endast omkring 25¹/₂.

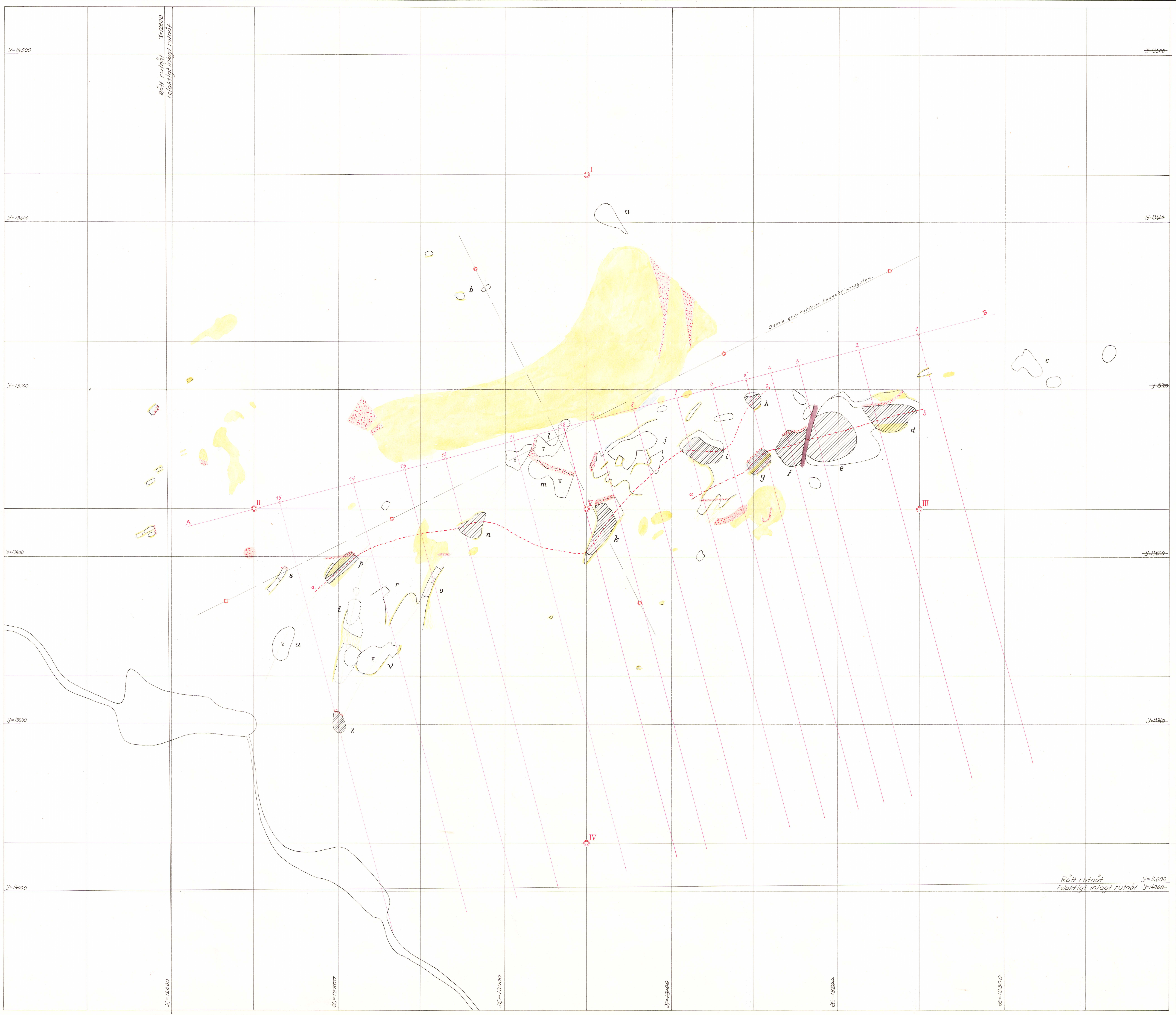
Nora Storgurufvan upptogs från drågten år 1864 och var då ännad till nytt skultat för Södra Sjögrufvan, som uti nämnet Nora Storgurufvan. 1864 säges att denna nya öppning gde nu 45 fots donligt djup och dess botten var 30 fot bred. Uteller dess nora såla visade sig svartmaln, hvilken fortsatte till väggen. Södra delen af botten hade lemnat väcker blodstens- maln, hvilken dock dragt sig in i östra gaveln, där en äldre igenfd grufva be- fann sig. År 1866 visades den egenliga måhålligtigeten uteller liggendst på södra sidan om riddigen, hvarid grufvbyggnadens ritning öode blifva något förtindat med utspunngiga plåncen, som var ut nedkomna på Sjögrufvan under liggande maln. 1868¹/₂ var grufvan nere på 245 fots djup och låg en ort drifven i trap- skalen med Gamla Sjögrufvan, och 1869 hade denna inkommit Sjögrufvan ca 30 fot öfver dess botten. Nora Storgurufvan fick därefter livla till år 1880, då den åter upptogs och bearbetades till år 1889. Malnprocenten de senaste åren den lufas uppgifves till endast omkring 25¹/₂.

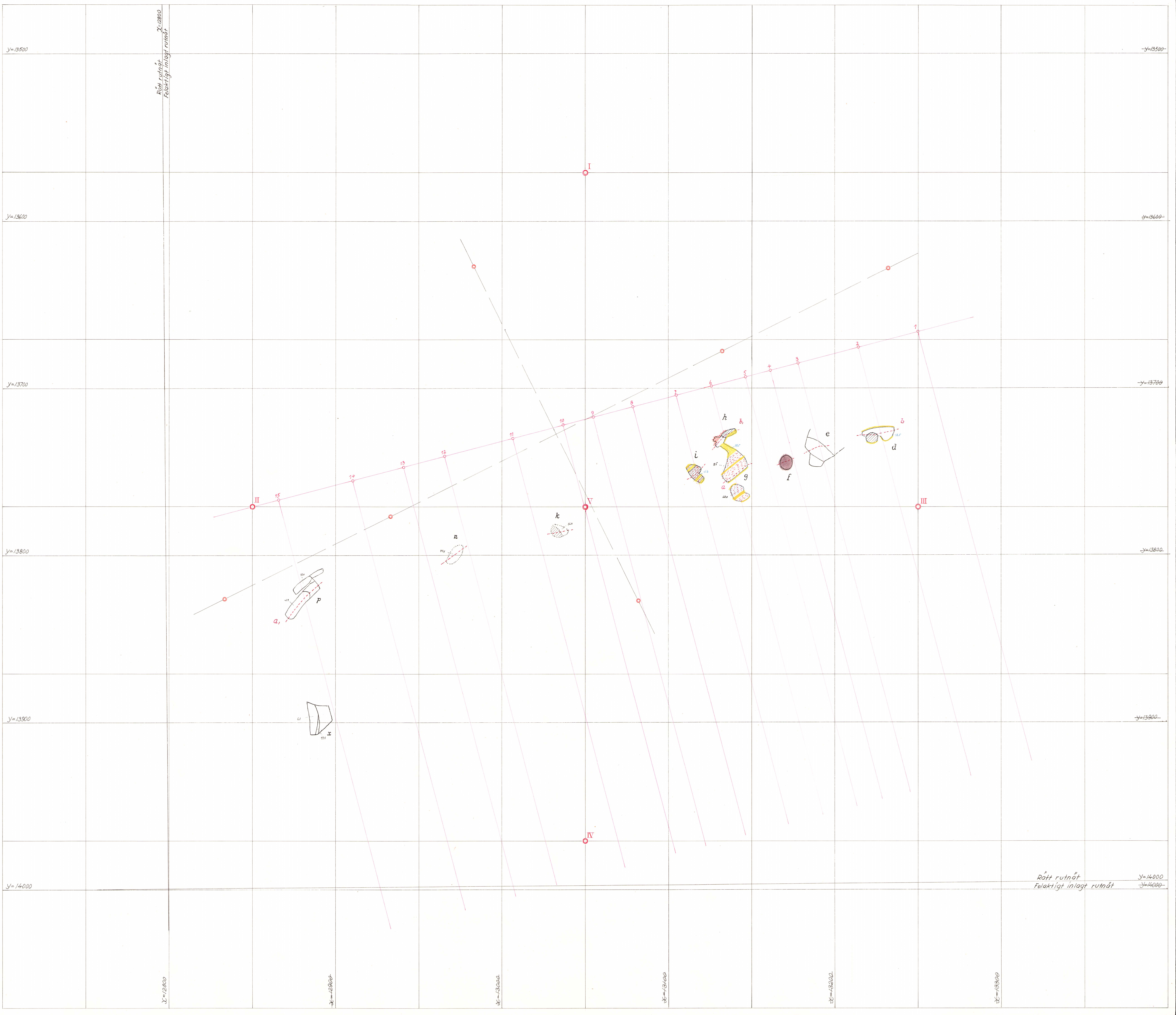
Södra och Stora Sjögrufvorna hvars till de båda inom Pershyttefältet. Stora Sjögrufvan men nu är öfverfd med grufvop, ontalas redan i beskrifningen åfven å 1644 sålunda: "Pershyttegrufvan är ike långt från Nora kyrkobak- belagdt vid pass ¹/₂ mil och hafver legat tide i några år, men för H. S. sedan upp- gien, derat är försen dock målt rik maln. Längden 6 fannar, målbredden 5 annar, djupet 12 fannar. I denna grufvan (til Gud) skall hänges en vattenkonst — — —". I den berättelse öfver Rikens bergslager för år 1666, som Bergslagslänman 1667 öfverlämnade till den Kongl. Regeringen, säges: "I Pershytteberget åro desse grufvor duglige, nemligen Gamla Storgurufvan, upptagen år 1661 af 30 bergsmän och arendenten Adam Radou."

Relation af 1669 uppgifver beträffande Pershyttefältet: "Gamla Grufvan är anno 1662 upptagen af 30 Bergsmän och Arendenten vill. Adam Radou på en tredjedel och 1666 igenom tredje årets arbete så vida kommen, att stäpet och gruberet så vida vordet åfskallat, så att de lufga botten ner på 20 fannar i luggen och på bredten 9 fannar, samt på 13 fannar djup, god maln, dock tor, märke brukas några skaffar linsten mer på hvar påsättning, eller och linsten bländ, dock gör väl i massen. År och till samma Grufva en vattenkonst vorden upptäffad — — — Konstatvagnen upphylltes af Kongl. Bergs Collegii medel."

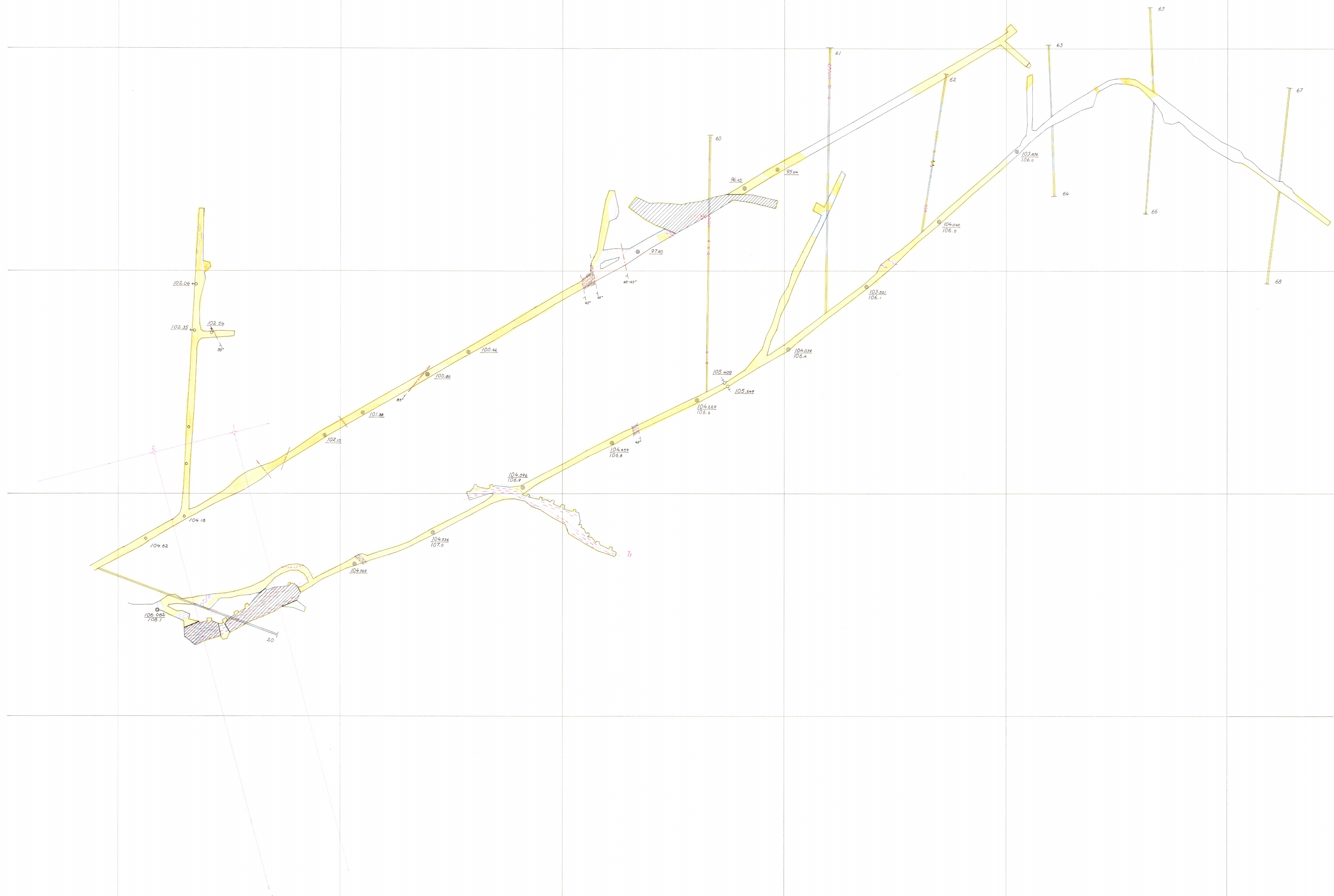
Relation af 1669 uppgifver beträffande Pershyttefältet: "Gamla Grufvan är anno 1662 upptagen af 30 Bergsmän och Arendenten vill. Adam Radou på en tredjedel och 1666 igenom tredje årets arbete så vida kommen, att stäpet och gruberet så vida vordet åfskallat, så att de lufga botten ner på 20 fannar i luggen och på bredten 9 fannar, samt på 13 fannar djup, god maln, dock tor, märke brukas några skaffar linsten mer på hvar påsättning, eller och linsten bländ, dock gör väl i massen. År och till samma Grufva en vattenkonst vorden upptäffad — — — Konstatvagnen upphylltes af Kongl. Bergs Collegii medel."

1669 års relation säger: "Gamla Grufvan är beligen på Pershytte skettgrö, är dead i 35 delar, hvaral vxe boerne hafva drifit. Grufvan är 23¹/₂ i djup till vattusumpen, fineste målmalstreckt är i vattensumpen mycket snat, som ock något under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara svagt och är knäp under 1¹/₂ aln bredt, i östra gaveln är det väl bredare till 2¹/₂ fann, dessväm lina ock bottenmalstreckt, men beländat med gräberg. Fns och ett målmalstreck, som går upp från botten ut med gångvägen, och det förmåles vara sv

KOMMUNAL EGENSKAP
GRUNDLÄGGNING
D. 116 7-2 FEB 1972
INK.

B_{3a}

21-13300

21-13300

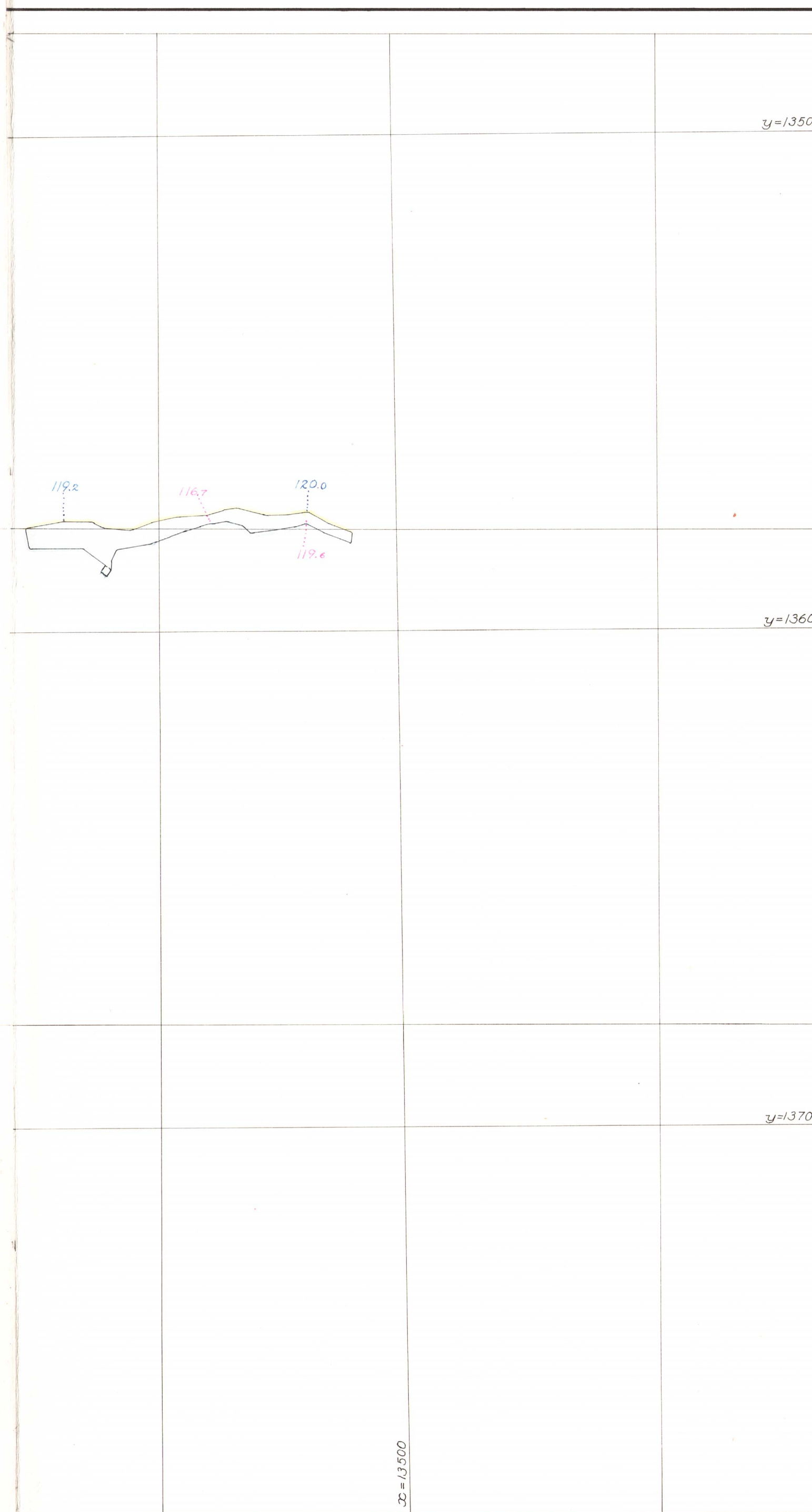
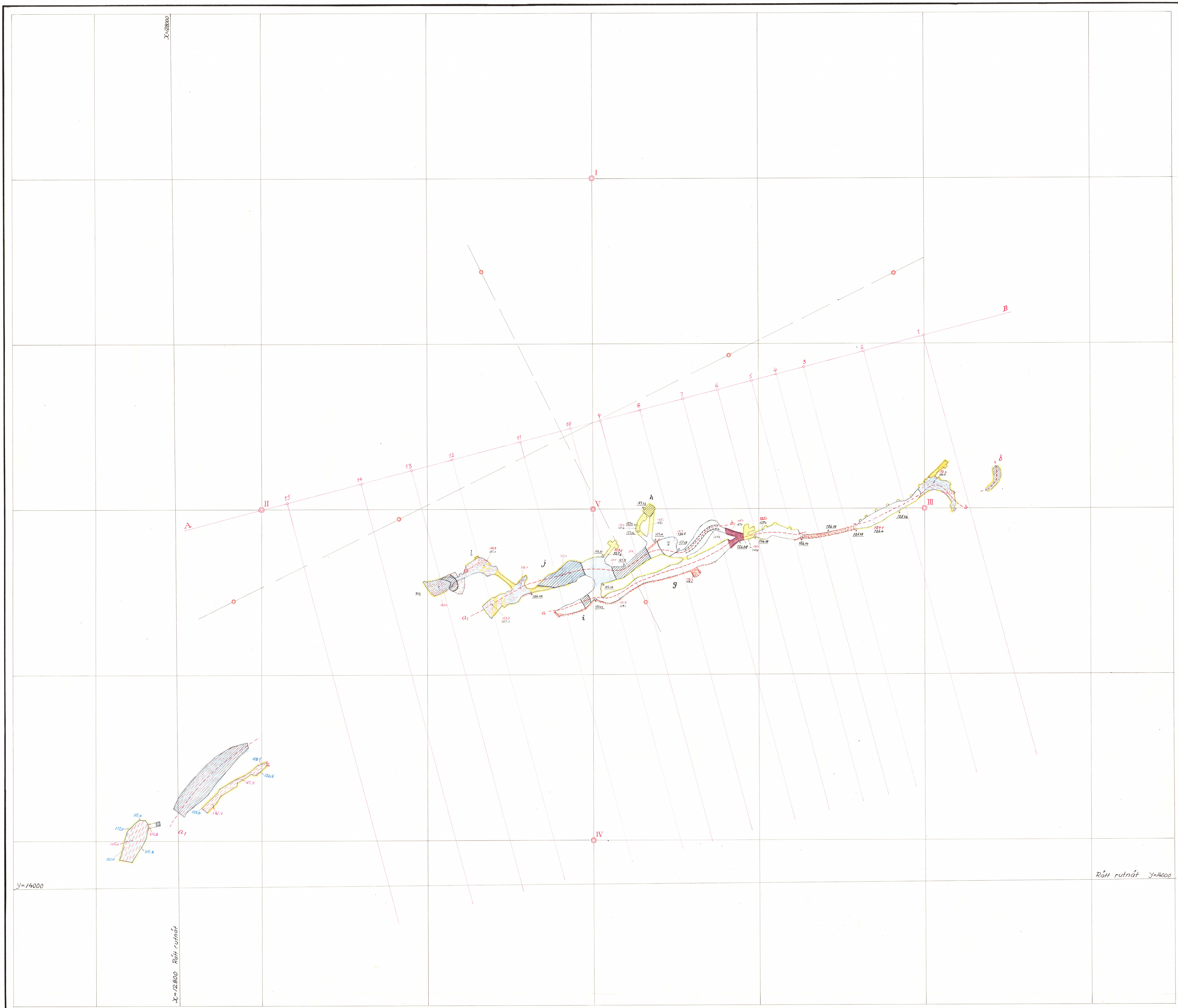
21-13400

Horizontalskärning på cirka 110 meters nivå

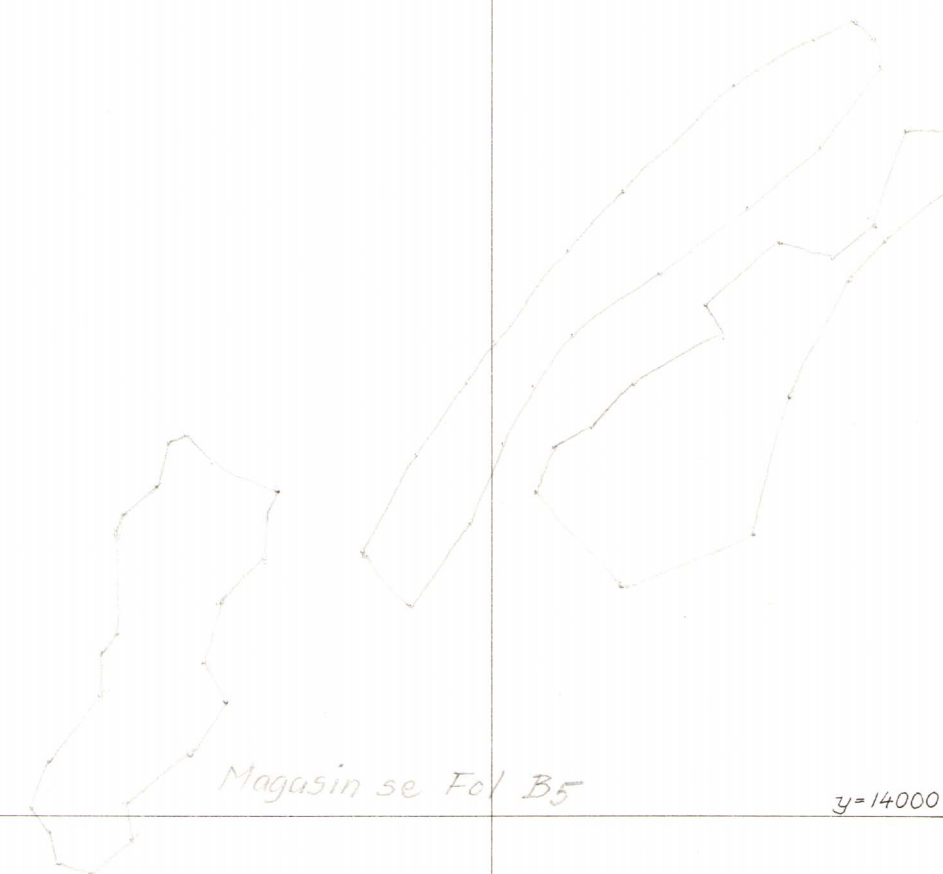
21-13600

21-13700

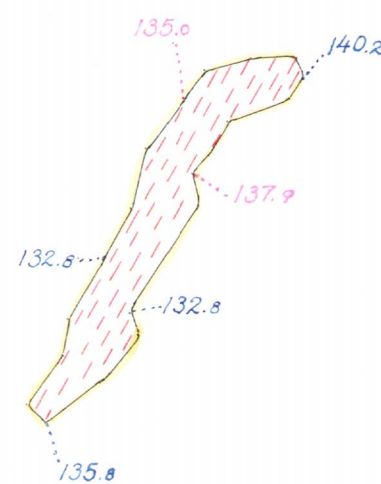
21-13800

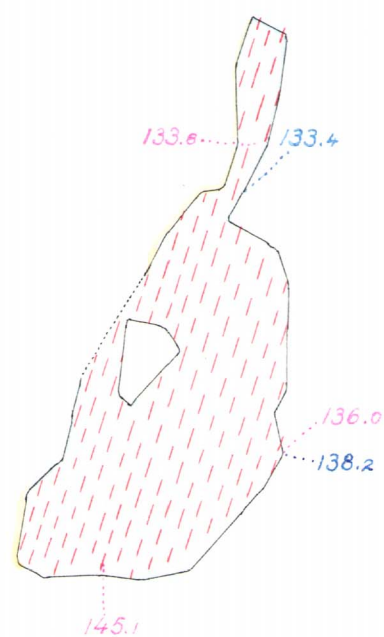
y=13900

y=14000

y=14100

y=14200

1838

x=12500

Perhytte Nedre Gruvfalt

x=12600

B₅

x=12700

136 meters nivå

x=12800

ARBETSKORT
GRUVVÄRKEN
D. No 127
INK. 2 * FEB 872

73800 y

73900 y

74000 y

74100 y

74200 y

74300 y

B_{7a}

72100 x

72300 x

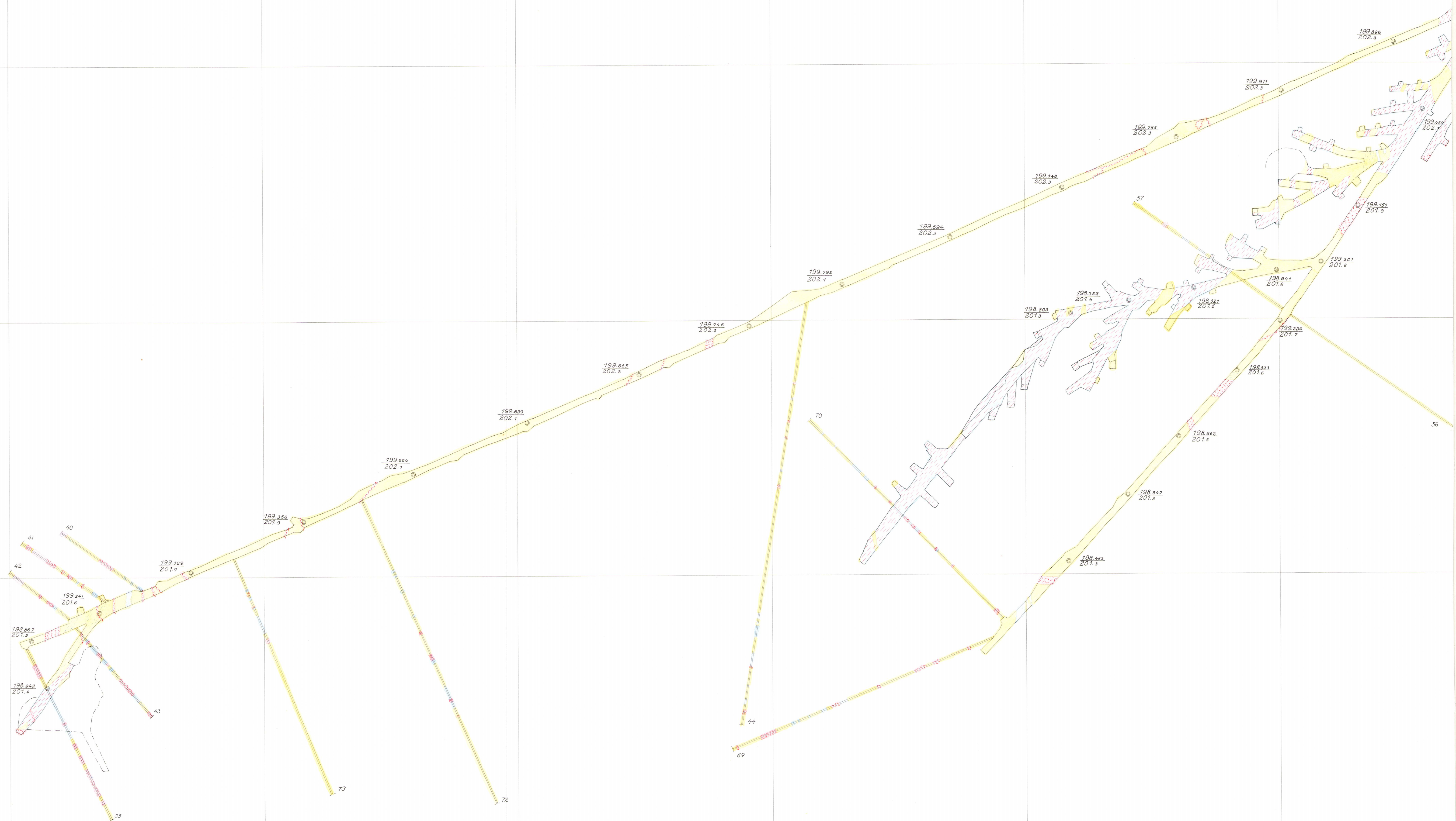
72500 x

Horizontalskärning på cirka 203 meters nivå

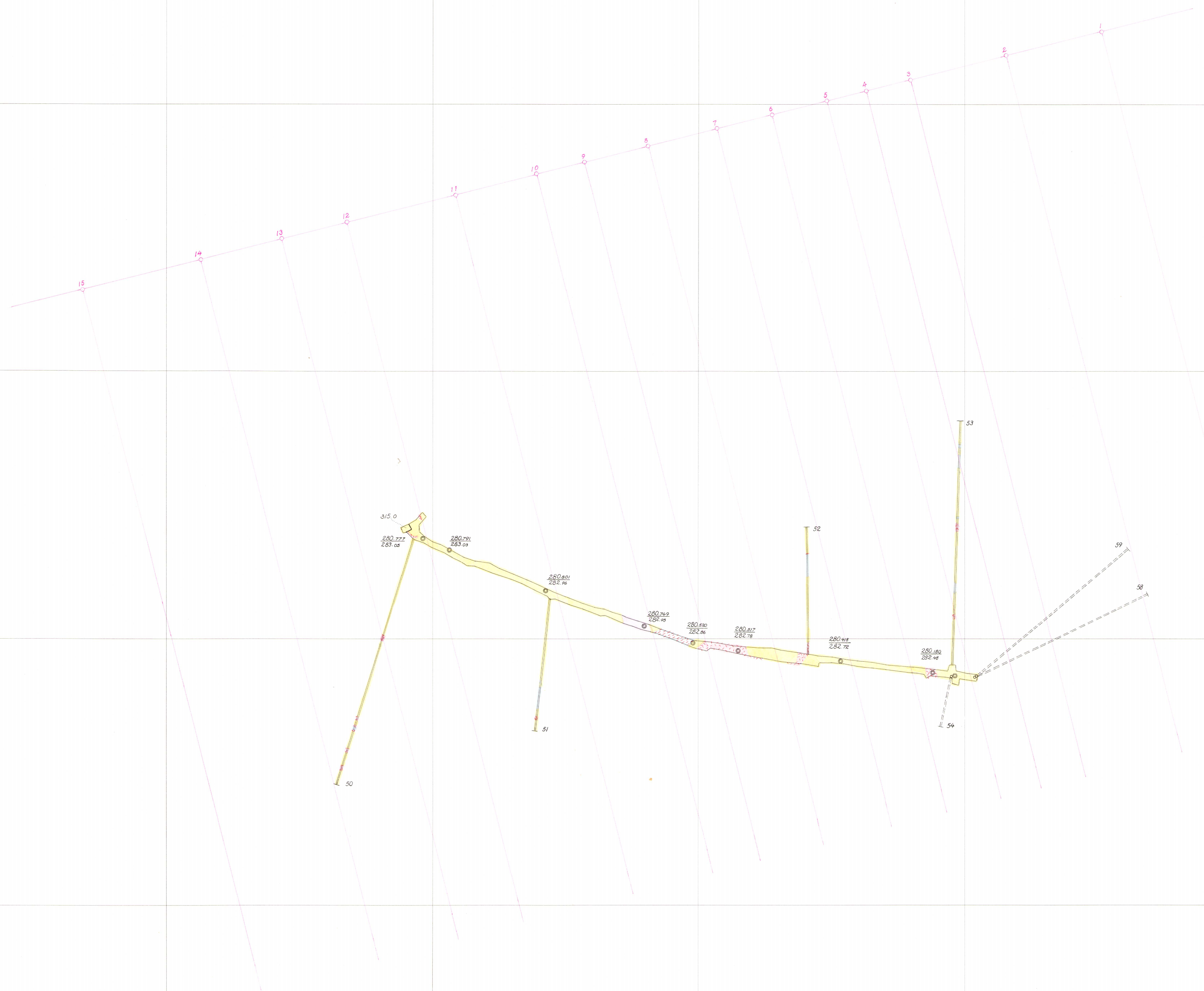
72600 x

72800 x

72900 x

KOMMUNAL FÖRSYTNINGS-
GRUVKARTSABDEL
D. No 24
INK. 24 FEB 1972

B₈

Horizontalskärning på cirka 280 meters nivå

Vertikalprojektion

på 15-1 av skärning a-b.

114gr. 17a Storg. 5a Sjög. 5b Sjög. 17a Sjög.

Vertikalprojektion

på 15-1 av skärning a-b,

